

UZASADNIENIE

W dniu 9 stycznia 2023 roku wpłynęła do Wójta Gminy Płońsk skarga Pana T.B. na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej dotycząca niewłaściwego wykonywania obowiązków służbowych w zakresie realizacji ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 roku o dodatku węglowym (Dz.U. poz. 1692 z późn. zm.).

Wójt Gminy przekazał skargę do Rady Gminy celem jej rozpatrzenia według właściwości.

Skarga została przekazana do rozpatrzenia Komisji Skarg Wniosków i Petycji celem wypracowania stanowiska dla Rady Gminy o uznaniu skargi za zasadną bądź bezzasadną.

Skarga rozpatrywana jest w trybie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 16 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. „Rada Gminy rozpatruje skargi na działalność wójta i gminnych jednostek organizacyjnych, wnioski oraz petycje składane przez obywateli, w tym celu powołuje się Komisję Skarg , Wniosków i Petycji”.

Przewodniczący Rady skierował skargę do Komisji.

Na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2023 roku Komisja Skarg Wniosków i Petycji uznała skargę za bezzasadną.

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rada Gminy zważyła co następuje:

W dniu 28 sierpnia 2022 roku do tutejszego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płońsku wpłynął wniosek Pana T. B. o wypłatę dodatku węglowego . We wniosku zainteresowany wskazał, że prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe w budynku jednorodzinnym, gdzie głównym źródłem ogrzewania jest kocioł na paliwo stałe , kuchnia węglowa. Tego samego dnia wniosek o dodatek węglowy złożyła kolejna osoba pod tego adresu t.j. , która we wniosku wskazała, iż prowadzi wieloosobowe gospodarstwo domowe, a głównym źródłem ogrzewania jest kocioł na paliwo stałe. Zgodnie z art. 2 ust. 1,2,3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz.U. z 2022r poz. 1692) „, dodatek węglowy przysługuje osobie w gospodarstwie domowym, w przypadku gdy głównym źródłem ogrzewania gospodarstwa domowego jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia, kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane paliwami stałymi, wpisane lub zgłoszone do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2022 r. poz. 438, 1561 i 1576)”.

Ust.2. „Przez gospodarstwo domowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) osobę fizyczną samotnie zamieszkującą i gospodarującą (gospodarstwo domowe jednoosobowe) albo
- 2) osobę fizyczną oraz osoby z nią spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie z nią zamieszkujące i gospodarujące (gospodarstwo domowe wieloosobowe)”.

Ust.3. „Przez paliwa stałe rozumie się węgiel kamienny, brykiet lub pelet zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego.” Tutejszy Organ pozytywnie rozpatrzył wniosek złożony przez Pana A. B., gdyż spełniał on wszystkie przesłanki do przyznania dodatku węglowego. Na podstawie złożonego wniosku oraz danych pozyskanych w systemie organ stwierdził, iż na dzień złożenia wniosku o wypłatę dodatku węglowego Pan T.B. nie posiadał wpisu ani zgłoszenia do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków. Powyższy wpis zgodnie z art. 2

ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym stanowił podstawę do przyznania dodatku. Decyzją Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płońsku nr 519/2022 z dnia 3.10.2022 r. tutejszy Ośrodek odmówił przyznania dodatku węglowego Panu T. B. Od decyzji kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Pan T. B. w dniu 7.10.2022 r. wniósł odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie, które decyzją SKO/I/I/929/2022 z dnia 25 października 2022 r. zaskarżoną decyzję utrzymało w mocy. Następnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie pismem SKO/I/I/1929/2022 z dnia 8 listopada 2022 r. poinformowało, iż ustawa z dnia 5 sierpnia o dodatku węglowym została znowelizowana i po zmianie przepisów prawa ostateczna decyzja z dnia 25 października 2022 r. nie stanowi przeszkody do złożenia przez skarżącego po raz kolejny wniosku o wypłatę dodatku węglowego, który będzie rozpatrzony przez Organ I instancji. W dniu 30 listopada 2022 r. Pan T. B. złożył ponownie wniosek o przyznanie dodatku węglowego. We wniosku wskazał, że prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe w budynku jednorodzinnym, dla którego głównym źródłem ogrzewania jest koza. Powyższe źródło zostało zgłoszone do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków, Pan T.B. został poinformowany przez tutejszych pracowników, iż na adres [redacted] został już przyznany dodatek węglowy w związku z powyższym powinien poczynić kroki w celu wyodrębnienia lokalu. Po nowelizacjach ustawy o dodatku węglowym w art. 2 dodano ust 3c w brzmieniu: „W przypadku gdy pod jednym adresem miejsca zamieszkania zamieszkuje więcej niż jedno gospodarstwo domowe i w terminie do 30.11.2022 r. nie jest możliwe ustalenie odrębnego adresu miejsca zamieszkania dla poszczególnych gospodarstw domowych zamieszkujących pod tym adresem w odrębnych lokalach, nie stosuje się ust. 3a i 3b do gospodarstwa domowego, którego źródłem ogrzewania jest oddzielne lub współdzielone źródło ciepła (ust. 3c)”. Zatem warunkiem przyznania dodatku węglowego jest podjęcie działań prowadzących do nadania odrębnego adresu miejsca zamieszkania (zaświadczenie o samodzielności lokalu, kopia złożonego wniosku o nadanie adresu lokalu lub oświadczenie). W dniu 07.12.2022 r. pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płońsku w wyniku przeprowadzonego wywiadu środowiskowego ustalili iż Pan T.B. zajmuje 1 izbę w domu jednorodzinnym, która jest ogrzewana kozą, w pozostałej części domu mieszka brat z rodziną. Wspólną część domu stanowią drzwi i korytarz. Do lokalu nie przynależy ani kuchnia, ani łazienka. Do dnia przeprowadzenia wywiadu zainteresowany nie podjął działań w celu wyodrębnienia lokalu. Pracownicy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej nie stwierdzili odrębności lokalu. Pan T. B. był wielokrotnie w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Płońsku celem uzyskania informacji o możliwości otrzymania dodatku węglowego. Za każdym razem otrzymywał informację, że przyznanie dodatku węglowego wiąże się z koniecznością podjęcia działań zmierzających do ustalenia odrębnego adresu miejsca zamieszkania. Z wyjaśnień Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej wynika, że Pan T.B. zachowywał się nagannie używając wobec kierownika i pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej słów uważanych za obraźliwe, których przytaczanie przekracza dobry obyczaj. Kierownik Ośrodka był podejrzewany między innymi o defraudację, zdaniem skarżącego, należnego mu dodatku węglowego, chociaż środki finansowe na wypłatę dodatku węglowego przekazywane były kwotowo dla osób uprawnionych a nie konkretnie na daną osobę. Środki rozliczane były na bieżąco poprzez liczne sprawozdania i raporty. Stosownie do art. 2 ust. 3a, ustawy o dodatku węglowym „w przypadku gdy pod jednym adresem zamieszkania zamieszkuje więcej niż jedno gospodarstwo domowe, jeden dodatek węglowy przysługuje dla wszystkich gospodarstw domowych, ust.3b ustawy o dodatku węglowym stanowi, że: „w przypadku gdy wniosek o wypłatę dodatku węglowego złożono dla więcej niż jednego gospodarstwa domowego mającego ten sam adres zamieszkania to dodatek ten jest wypłacany wnioskodawcy, który złożył wniosek jako pierwszy pozostałe wnioski pozostawia się bez rozpatrzenia”.

Opierając się na obowiązujących przepisach prawa oraz dokumentach zgromadzonych w sprawie organ przekazał skarżącemu informację o niezostawieniu wniosku o przyznanie dodatku węglowego bez rozpatrzenia, gdyż na adres [redacted] został już przyznany dodatek węglowy.

Przyznanie dodatku węglowego niezgodnie z przepisami skutkowałoby odpowiedzialnością Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, nie mówiąc już o konieczności zwrotu przyznanego dodatku węglowego.

Z tych względów skargę uznać należało za bezzasadną.

Zgodnie z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego na zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi nie służą skarżącemu środki zaskarżenia.

Stosownie do treści art.239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY
GMINY PŁONSK

Włodzimierz Kędzik